

“మగువ మనసు”

త్రికోణే పెద్దమామయ్య దగ్గరనుండి చిన్నమామయ్యకు ఉత్తరం వచ్చింది. చిన్నమామయ్య క్యాంప్ లో ఉన్నాడు. చిన్నత్త ఉత్తరం విప్పి చదువుకుని వంటింట్లో వున్న అత్త దగ్గరకు వెళ్ళింది. సాధారణంగా అత్తయ్య పెంటగదిలోకి రాదు. అమ్మ అత్తయ్యకు పీటవేసి “కూర్చో” మని చెప్పింది.

“మీ పెద్ద తమ్ముడు ఉత్తరం వ్రాశారు వదినా; మూరికి ఉద్యోగం వచ్చిందట. అందుచేత ఈ వేసంగిలో మూరికి, లలతకి ముడి పెట్టేద్దామని వ్రాశారు” అంది అత్తయ్య మంచినీళ్ళు తాగటానికి వెళ్ళిన అక్కను చూస్తూ.

వెంటనే అక్క మొహం నల్లబడింది. అనలు అత్తయ్య మాట పేనే కోపం అక్కకు. ఏ మాట మాట్లాడినా వుల్లవిరిచి పెట్టినట్లు మాటాడుతుందని, అత్తయ్యవేపు విసురుగా చూస్తూ వస్తున్న కన్నీళ్ళని బలవంతాన ఆపుకుంటూ ఉపగదిలోకి వెళ్ళి తలుపులు వేసుకుంది అక్క.

అమ్మ ఆలోచనలోపడింది. పెళ్ళికి కావలసిన పనులు చేయవలసిన విధానం ఏమిటో లెక్కలు. అవిడ గొడవలో అవిడుంది చిన్నగాణ్ణుకుంటూ అత్తయ్య తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

భోజనాల వేళయింది. చిన్నమామయ్య సంతానమయిన పాప, బాబులకు అమ్మ అన్నం పెట్టింది అత్తయ్య యదాశ్రయంగా తన గదిలోనే భోజనం చేసింది. అక్కయ్య గది దాటి బయటకు రాలేదు. తమ్ముడు ఆకలవుతోందని గొడవ చేస్తున్నాడు అలితనాటాడా నీవు చిన్నా! మీ ముగ్గురికి ఒకేసారి వడ్డిసాను” అంది అమ్మనతో ఆ గది తలుపుదగ్గర నిలబడి “అక్కా తలుపుతీయి. అమ్మ భోజనానికి పిలుస్తోంది” అన్నాను.

“నేనెప్పుడుతినను మీరు భోంచేయండి” అంది అక్క లోపలనుండి. అలసిపోయిన

అమ్మను విసిగించటం భావ్యం కాదు. త్వరగారా షిట్టోంది అమ్మ” అంటూ అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయాను.

మొహం కడుగుని వచ్చి మౌనంగా భోజనం ముగించింది. అక్క. జేతులు కడిక్కుంటూ “పెళ్ళి పెడదాం వస్తావ చిన్నా” అంది. “పద” అంటూ యిదరం డాటామీదికి వెళ్ళాము. ఈ వుచ్చునుండి తప్పించుకొనే మార్గం ఏదన్నా ఉంచే చెప్ప చిన్నా” అంది అక్క కూర్చుంటూ

“ఏమిటి. మూర్తి మామయ్యతో పెళ్ళి విషయమా” అన్నాను. అదేనని తెలిసి కూడా

సి. భారతి

“అవును. అదే చిన్నా ఇవ్వాలి ఏదో ఉత్తరం కూడా వచ్చినట్లుంది”

“అదే అయితే దిగులెందుకక్కా. అనవసరంగా ఏమీమో డిహించుకుని భయపడుతున్నావు”

“మూర్తి మామయ్య స్వార్థపడు చిన్నా”

“అని నీవెలా తెలుసు కున్నావు”

“నిజంగా స్వార్థం లేని వాడయితే నన్ను పెండ్లి చేసుకున్నప్పుడు నిన్ను, అమ్మనీ. తన దగ్గర ఉంచుకోవటానికేం”

“అపరితమయిన ‘దయ’ అయితే నీకుంది కాని, వాస్తవం గ్రహించే విచక్షణ లేవక్కా. సలవత్తరం క్రితం చదువు పూర్తిచేసి మొచ్చనే ఉద్యోగం సంపాదించిన మామయ్య ముందుగానే అందరినీ తను తీసుకువెళ్ళానని ప్రగల్భాలు ఎలాచెప్పతాడు? “అదికాదు చెల్లీ. నాకు పెళ్ళి చేసుకోవా లని లేదు. ముందు మిమ్మల్ని డానినత్వం నుండి విముక్తి చేయాలమ్మా. నేనేదన్నా ఉద్యోగం చేస్తే మనందరం విడిగా ఉండ

వచ్చు ఎన్నళ్ళని అప్పు అవండేటిని అతుక్కుపోతుంది? అమెకువిశ్రా. తి అవసరం కాదా; గదిదాటి బయటకు రాని ఈ రాణిగారి రాణివాసం ఎలాచేస్తారోచూద్దాం” అంది అక్క

అక్కలో దయ, కోపం రెండూ కూడా ఎక్కువగానే ఉన్నాయి. అమ్మ విషయం తెలుసుకుంటే ఎంత అర్థంగా మారిపోతుందో అత్తనిషణ్ణం తెలిస్తే అంత కఠినంగా మారిపోతుంది.

ఇంట్లో పనులన్న అమ్మా, సేము చేయవలసి వస్తుందని, స్కూలు ఫెస్ట్ దాటిన తరువాత అక్కను చదవొద్దన్నారని, మా అవసరాలు చాలా అలస్యంగా గమనిస్తారని అక్కకు కోపం. కాని నాకు చాలామంది మీద మామయ్యలు చాలా “దయ” కలవారేనని అనిపిస్తోంది. పెద్దమామయ్య తన గంపెడసంసారమే కాక అమ్మమని, పెళ్ళి కావలసిన పిన్నిని తనదగ్గరే ఉంచుకున్నాడు. మూర్తి మామయ్యకు చదువు చెప్పించింది పెద్దమామయ్యే ఇక చిన్నమామయ్య దగ్గర నాన్నగారు కరువయిన దగ్గరనుండి మేముంటున్నాము. రోజు రోజుకీ ఆకాశాన్నంటు తున్న ధరలతో నలుగురు మనుష్యులను పోషించాలంటే ఎంతో ఓర్పుంచేనేకాని సాధ్యం కాదు. నుండి ఎక్కువయితే మర్జిగ (తరువాయి 19వ పేజీలో)

RATNAM'S N-OIL
(పైపూతకు మాత్రమే)

అంగ నరములు బలహీనలచెంది, చిన్న జెనెవో తిరిగి యదాశ్రయంగా అయి పూరి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతిగలది 1 సీసా రూ. 11/-లు. వి.పి 1-60 కావలసివారు అధ్యాస్సు సంపేది. ఇందులో సైప్లెట్ రికము అరంటు గుణము సకు రూ. 25-00లు. వి.పి. రూ. 2-00 డాక్టర్ రత్నం సన్స్ (Estd 1904) మలకపేట బిల్డింగ్స్, ఆజంపురా మార్కెట్ వద్ద, హైదరాబాదు-36 ఆంధ్రప్రదేశ్

మగువ మనసు

(7 పుట తరువాయి)

పలవనయినట్లు మామూలంగా ఆత్మయ్య వాళ్ళ సుఖాలు తక్కువలేవా? కాని అక్కయిదంతా ఆలోచించడు, అనారోగ్యంతో యింటి వసంతా ఆమ్మ చేస్తున్నప్పుడు ఆమె కోపం కట్టలు తెగుతుంది. అక్కా తండ్రి లేని నిర్భాగ్యులం. పెద్ద, పెద్ద అనులు లేని పేదలం "అంటూ వారి చి తే ఆమె మామూలుస్థితికి రాదు.

"ఏమిటి చిన్నా ఆలోచనలో పడినట్లున్నావే" అంది అక్క "ఏమి లేదక్కా ఆనవనరంగా కోపం తెచ్చుకుంటున్నావుకాని ఎక్కడికి వెళ్ళినా మన పనులు మనకు తప్పు తాయా? పైగా నీకు ఉద్యోగం ఎలా దొరుకుతుంది. ఒక వేళ దొరికినా ఎప్పుడో ఒకసారి వెళ్ళి చేసుకోవలసిందేకదా! అప్పుడు నీకు కట్టుం లేకుండా వరుడెలా దొరుకుతాడు? వీటన్నిటికీ ఆమ్మ బుచ్చుకుంటుంది! ఇప్పుడు నీవీ వెళ్ళికాదంటే రేపే ఆమ్మ మందం పట్టటం ఖాయం. ఇప్పుడవలు మూ రిమామయ్య నిన్ను చేసుకుంటాననటమే అదృష్టం లేక పోతే ధనరాసులు లేని మన మొఖాలు ఎవరు చూస్తారక్కా? మూర్తి మామయ్యలో ఏం లోపం ఉందని నీవలా బాధపడటం నారం కాకుండా ఉంది"

"అవతలివ్యక్తి నహ్మదయ్యడి ఉండా లని కోరటం తప్పులేదుకదా." "ఎదుట ఉన్నవారి సహృదయతని గుర్తించలేని నీవు పరాయివ్యక్తి పహ్మదయ్యతని గుర్తించగల పను కోసటం దూరపాటు" నా మాట కొంచెం కోపంగానే ఉంది.

అక్కతో నేనిలా అనటం తప్పిపోయి నాకు తెలియదు కాని సరిసితిని గమనించి మాత్రం అన్నాను. ఆడసిల్ల కాస్త విడిగిం దంటే చాలు తిలిపడే అవస్త చిత్రంగా ఉంటుంది, అదే మాబోటి వాళ్ళయితే అపే దనగా ఉంటుంది. అక్కకు సంబంధాలు వెతిక టానికి నాన్నగారు తెలు. ఉద్యోగపు బాధ్య తలతోనే సరిపోయే మామయ్యలు శ్రద్ధ తీసుకుని అక్క పెండ్లి చేసినప్పటి మాటలు కదా! మూర్తి మామయ్యను గురించి అమ్మకి చాలా రోజులనుండి మనసు లో ఉంది కాని తన ఆశ కత గమనించి అడగ

లేకపోయింది. అమ్మమ్మ ప్రోత్సాహంతో మామయ్య అక్కను వివాహం చేసుకుంటా నన్నప్పుడు అమ్మ కండ్లనుండి ఆనంద భాష్యాలారాలాయి.

అమ్మపరిస్థితి అలాఉంటే అక్క యిలా మాట్లాడుతోంది. "అమ్మతో చెప్పి నీవేమి సహాయం చేయలేనంటావ్" అంది అక్క కోపంగా

"సారీ" అన్నాను
"అందరూ మనవాళ్ళే అనుకుంటాము సమయమైతే కాని ఎవరెలాంటివారైనా అర్థంకాదు"

"నీకెలానన్నా అరం కాని ఏ చేస్తాం. ఆ పులయినవాళ్ళకి చేరయినా సరే మంచి మందే యివ్వాలి"

"అందరూ ఆవులే. ఈ పీడవదలటా నికి ఒక్కటే మార్గం."

"నువ్వనబోయేదేమిటో తెలుసు. దేంట్లో నైనా పడిచస్తానని వివేకం వున్నవాళ్ళెవరూ చచ్చిపోయారు. బ్రతికి సాధిస్తారు."

మామధ్య జరిగిన సంభాషణలు అమ్మకి చెప్పాను, ఆవేళసరుకాలని అమ్మ అక్కని ఏమిషయంలోనూ సంప్రదించదు. ఆమెకు చిన్నదాన్నయినా నేనే సలహాదారుని.

అక్కతో అలా అన్నానేకాని ఒకవేళ నిజంగా అక్కకి యిషం లేదేమో ఏదన్నా అభయిత్వం చేస్తుండేమో! అక్కతో మొదటిసారి చిన్న గొడవే యిది. తనలేం కావాలో ఏది ఆనవసరమో గ్రహించలేదు. ఆవేళం మాత్రం జానీ ఎవరినైనా ప్రేమించేమొనంటే పోత్తిగా అటుపంటి అవకాశం లేదు నా కియాన్ని అమ్మకూడా త్రోసిపుచ్చింది. అమ్మ, నేను పెండ్లిపనులు ఆసక్తిగా చేస్తున్నాము. అక్క మఖీభావంగా అప్పుడప్పుడు కోపంగా దాదాపు మాట్లాడ

కుండానే ఉంటోంది. పెండ్లికూతురు ఉత్సా హంగా లేకుండానే పెండ్లిచరిగింది. మూర్తి మామయ్య చాలాపరదా మనిషి. అక్కయ్య చిరాకులు, సరాకులు ప్రదర్శించినా పాపం నొచ్చుకోలేదు.

క్క మూర్తి మామయ్యతో వెళ్ళి పోయింది.

వెళ్ళినతరువాత చాలారోజులు ఉత్తరం కూడా వ్రాయలేదు. చిన్నమామయ్య ఎప్పు డైనా వెళ్ళిరావటంతో కబురు తెలుస్తుండేవి. కాని అక్క మానసికస్థితి ఏమిటో మాత్రం నాకు తెలియలేదు. అమ్మ పంతోషంగానే ఉంటోంది. కొద్దిరోజుల్లో అమ్మ మనపడిని ఎత్తబోతోందని తెలిసింది. అక్కకి పుట్ట బోయే చిన్నిపాపాయిని గురించి ఆలోచిస్తూ గడిపినా అక్క నాకు ఒక ఉత్తరం కూడా వ్రాయలేదని గుర్తుకొచ్చి బాధకలిగించేది. త్వరలోనే అక్కా, బావరాజోతున్నారని తెలిసింది. బావగారిసంపాదన ఎంతపొదుపు చేసి మిగిల్చిందో కాని చాలావస్తువులు తెచ్చింది మాకు అక్క ఇంటికి వచ్చిన తరువాత కాసేపు మాట్లాడింది అక్క. ఆ మాటలు "ఈ సంతోషజీవితానికి కారణం నీవే నీ సలహా అనూభ్యం. ఆపులయిన వాళ్ళకి బాధ కలిగించినా మంచి మందే యివ్వాలి" నా ముందు నిలబడి అక్క నాతో అంటూంటే మాబావగారు నా వెనుక నిలబడి సవ్యతున్నారు.

ఆ తరువాత తెలిసింది. అక్కజీవితాన్ని సమన్వయం చేసుకుని అందరిని ఆరం చేసుకోగలుగుతోందని. ఈసారి చిన్నత్తయ్యతో కూడా అప్యాయంగా మాట్లాడ గలిగింది. ★

ENCO PROCESS

COLOUR, HALFTONE LINE & CINEMA SLIDES BLOCK MAKERS

4-4-242/1 Opp : BOMBAY LODGE
SULTAN BAZAR HYDERABAD - I